

DR. SEÖTÉR JÁNOS
(1915–1998)

okleveles közgazda

Dr. Seötér János Budapesten született 1915 novemberében... Édesapja Schozensky János, édesanyja Duchange Gizella.

Az elemi iskolát Jászárokszálláson végezte, majd a budapesti Kölcsey Ferenc gimnáziumban érettségizett. A közgazdasági egyetemet is Budapesten végezte, közgazdaságtudomány doktori címet is ott szerzett.

Házasságot 1945. május 8-án kötött, felesége Herskovits Magdolna. Gyermekeik: Geresdi Mária és Seötér János.¹

Életéről így írt dr. Dobos Lászlónak címzett levelében 1995-ben:

„Két dologban szeretném összefoglalni mondanivalómat.

Az egyik, amely Jászárokszálláshoz kötődik, a másik, mely Dr. Czettler Jenő, volt professzoromhoz fűződik.

1./ Édesapám, régi nevén Schozensky János (1933-ig), 1923-ban kapta a megbízást, hogy immár részéről a negyedik polgári iskolát indítsa be Árokszálláson. Az árokiak képviselőjének, dr. Czettler Jenőnek a szorgalmazására, az akkor kultuszminisztériumnak nevezett főhatóság engedélyt és lehetőséget adott egy polgári iskola megszervezésére, működtetésére. A községi eljáróság biztosította a technikai adottságokat (helyiség, fenntartáshoz szükséges anyagiak, tantestület, pedagógiai szabályozások és ezek terhei stb.). Az iskola gyönyörűen beindult, ideiglenesen egy tanteremmel és irodával.

Hamarosan sor került az új, végleges iskola felépítésére, mely a volt gabonapiacból elvett telken került felépítésre. Mindez az akkori községi eljáróság, illetve annak vezetése, Magyar Béla főjegyző, Aczél József plébános szoros és baráti együttműködésével történt. Az iskola a mezőgazdasági oktatás segítségére és szemléltetésére kertet kapott a Gyöngyös-patak partján, a temető és a faiskola szomszédságában.

Az iskolák jó együttműködése révén lehetséges volt különbözeti vizsgák letétele mellett a végzősöknek tanulmányaikat a jászapáti gimnáziumban is folytatni (természetesen naponkénti vonatozással).

Ugyancsak megszervezték a cserkészcsapatot is, mely a résztvevők életében maradandó emlékeket hagyott. Az iskola tanulói közé felvették a közeli települések tanulni vágyóit is, így sok diák járt naponta gyalog Visznekről, de Tarnaörs, Erk, Atkár is adott tanulókat.

Ez a munka apám részére 1930-ban befejeződött, mert újabb miniszteri megbízás alapján Pestszentlőrincen kellett egy új polgári iskolát megszerveznie.

Így elköltözni kényszerültünk, de a jászárokszállási illetőségünket máig megtartottuk.

2./ A gimnáziumi tanulmányaimat Budapesten folytattam, és leérettségiztem. Ezután természetesen a Közgazdaságtudományi Egyetemre iratkoztam be, ahol Czettler Jenő képviselőnk, országgyűlési alelnök professzor volt. Szüleim tartották vele a kapcsolatot, pl. apám a képviselői fogadóórákon sokáig ellátta az adminisztrálást. Ekkor fogant meg apámban, hogy az eredeti lengyel nevet (Sozan faluból származó, melyet itthon az anyakönyvvezetők részben elhallásból, részben kiejtés stb. miatt módosítottak) magyarosítsa. Több tipp közül, éppen a professzor úr által javasolva, a Sötér nevet (ez valamelyik Tápió környéki kihalt uraság neve volt) használjuk. Apám az első világháborúban szerzett kitüntetések, közöttük a nagy Vitézségi Érem tulajdonosa is volt, és így lehetett a nevet kissé egyénivé tenni, az ő-t eő-vel írva (1933) megkapni.

Az egyetemen már a harmadik szemeszter után bejáratos lettem az agrárpolitikai és gazdaságtörténeti tanszék szemináriumába, melyet a professzor úr vezetett.

1936-ban már díjtalan gyakornoknak választottak, és az évek múltával 1946-ig maradtam, s végül mint díjtalan adjunktus szerepeltem.

Ez idő alatt természetesen szorosabb kapcsolatba kerültem a professzor úrral, neki különböző megbízásokat teljesítettem, s többször voltam, különösen szüretkor, Csörögön, ahol szépen karbantartott szőlője volt. Itt kerültem pl. kapcsolatba a jelenleg Svájcban élő Czettler Antal (Anti) úrral is, aki mint kisfiú a nyakamban is lovagolt.

Közben a professzor úr felsőházi tag lett, kegyelmes úr, de továbbra is tanszékvezető maradt az egyetemen. Nagy része volt abban, hogy az egyetem fuzionált a mezőgazdasági és a soproni bányászati és erdészeti egyetemekkel együtt a Műegyetemmel. Hogy az egyetem részben továbbképzési, részben pihenési szükségletet elégítsen ki, megszervezte a Soproni Nyári Egyetemet (1936), melynek adminisztrációját rám bízta.

¹ Leánya, Geresdi Mária közlése, 2016. szeptember 8.

Ez időből származó fényképeket szintén mellékelek, mivel már az idő felettem eljárt, lányomnak, fiamnak ezek már nem mondanak semmit, de egyesületünk esetleg fel tudja használni.”

Budapest, 1995. december 15.

Tisztelettel: dr. Seötér János (Bp., 1143)²

A második világháború idején Seötér János mentességet élvezett. Ezután, rövidebb kitérővel, nyugdíjazásáig a külkereskedelemben dolgozott.

1998. január 29-én hunyt el Budapesten. Végso nyughelye a Rákoskeresztúri temetőben van.³

Jászberény, 2017.

Megjelent:

Dr. Suba Györgyné: Jászok Egyesülete Budapesten 1921–1946. Budapest, 2017. 190. p.

Dr. Suba Györgyné

² Dr. Seötér János levele dr. Dobos Lászlóhoz, 1995. december 15. (Dr. Dobos László magángyűjteménye)

³ Leánya, Geresdi Mária közlése, 2016. szeptember 8.